

derfor modsætter han sig det hele; vi maa ikke bringe Lovforslaget tilbage til Folketinget! Hvad betyder saa den megen Tale om Forhandling, hvad betyder det, at man evig og altid hører, at vi her ikke ville forhandle? Nu kommer jeg og fremsætter Forslag, om hvilke Folk, der forstaa sig paa Sagerne, maa erkende, at der er meget i dem, men saa siger den ærede Minister, at han vil modsætte sig det hele, vil fraraade det hele, Lovforslaget maa ikke komme tilbage til Folketinget. Det er altsaa Forhandling! Det bebrejdes os stadig, at vi ikke ville forhandle, og saa kommer Ministeren og modsætter sig ethvert Forsøg og ethvert Ønske fra vor Side om blot at gøre Lovforslaget bedre. Jeg tilsigter jo ikke noget som helst andet end at gøre Lovforslaget saa godt som muligt, saa tydeligt som muligt, men der maa ikke ske nogen Forandring! Naar den ærede Minister har foreslaaet og Folketinget har vedtaget noget, saa have vi her i Tinget at tage imod det, som det er. Det er det, man fra den Side kalder Forhandling, men det er en Forhandling, jeg ikke indlader mig paa. Jeg vil i alle Tilfælde have mig forbeholdt at gøre opmærksom paa, hvilke Mangler jeg finder ved Lovforslagene, og jeg vil, naar jeg finder Anledning dertil, stille Ændringsforslag. Om dette høje Ting og det andet Ting ville vedtage dem eller ikke, det betyder for saa vidt intet, jeg har min Samvittighed fri. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at her er Huller, som skulle stoppes, og Mangler, som skulle afhjælpes, om man vil gøre det; altsaa forbedre Loven, eller man vil gaa med halve Love, ufærdige og urigtige Love, ja, det bliver deres Sag, som ville stemme mod Forslag, der alene tilsigtede at forbedre Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem protesterede imod, at han om sit Ændringsforslag under Nr. 3, sidste Stykke, skulde have udtalt, at det egner sig ikke til Vedtagelse, og forsikrede med stærke Ord, at det var bedre end Lovforslagets, men at han kunde gøre det endnu bedre. Men det ærede Medlem udtalte jo dog selv, at det ingenlunde var hans Mening, at Statshusmændene skulde kunne indfri deres Gæld ved Panteobligationer, der skulde modtages til pari Kurs. Men naar Ændringsforslaget altsaa vil medføre noget, som det ærede Medlem selv siger slet ikke bør indføres, og som det ikke har været hans Mening at indføre, og

som der ingen Grund er til at indføre, saa egner en saadan Ændring sig dog virkelig ikke til at vedtages, og den gør ikke Lovforslaget bedre, end det er. — Det ærede Medlems Udtalelser om den megen Talen om Forhandling m. v. vare knyttede til mine Ord, og mine meget uskyldige Ord, om Ændringsforslaget under Nr. 5, hvor jeg sagde, at det er en redaktionel Ændring, de deri brugte Udtryk kunne være lige saa gode som det, der staar i Lovforslaget, men ingenlunde saa langt bedre, som det ærede Medlem stadig synes, at hans Ændringer ere — jeg sagde, at dette ene kunde være lige saa godt som det, der er foreslaaet i Forslaget. Men da jeg maa modsætte mig samtlige andre Ændringer, og har fremført principielle og reelle Grunde til at være imod dem, syntes jeg, at der ingen Mening var i at lade Lovforslaget gaa tilbage til Folketinget blot af Hensyn til denne enkelte, simple Redaktionsændring. Dette udvidede imidlertid det ærede Medlem til, at det skulde gælde samtlige Ændringer, og at jeg i det hele ikke syntes om, at han stillede Ændringsforslag. Men til at sige dette var det ærede Medlem ganske uberettiget.

P. G. C. Jensen: Maa jeg blot med Hensyn til 3die Stykke af Ændringsforslaget under Nr. 3 gøre en eneste Bemærkning. Det, jeg tilsigtede at udtrykke derigennem, var, at Kreditforeningerne ikke skulde have den Fordel, efter at have udleveret deres Obligationer til pari Kurs uden Hensyn til, hvorledes Kursen i Virkeligheden er, saa senere at faa kontante Penge ved Indfrielsen. Det var det, jeg foreslog at forhindre, og alle Medlemmer ville vistnok erkende, at et saadant Forhold vilde være urigtigt og unaturligt. Det er det, som først og fremmest ligger heri. Saa er jeg bag efter bleven opmærksom paa, at ved at udtrykke denne sunde, sande, rigtige Tanke paa den Maade, som er sket, mangler der endnu noget. Der mangler nemlig endnu dette, at det heller ikke altid skal være Husmændene, som skulde have Fordelen, fordi de faa kontante Penge. Det er kun denne Tilføjelse, som er nødvendig for mig for at gøre det bedre endnu; det er derfor, at jeg vil omredigere dette 3die Stykke, men Tanken, saaledes som den staar her, egner sig udmærket til Vedtagelse, alle Mennesker maa være enige deri. Der kan ikke være mindste Tvivl om, at dette i og for sig maatte være noget, som alle maatte slutte sig til, og naar det saa bliver bedre ved